

alle; 11) $\frac{2}{3}$ af fremtidige Byggelaaen. Det er heller ikke nogen ubetydelig Udgift, saameget mere som der er mange Præstegaarde, der ere forfaldne, og Hysten til at foretage Ombygninger maa stige, efter som den Anpart, der kommer til at paahvile Kaldet, bliver formindsket, da der kun vil komme til at paahvile det $\frac{1}{3}$ og Lønningsfonden de $\frac{2}{3}$. Dette maa nødvendigvis give større Hyst til at opføre nye Præstegaarde; 12) efter § 6 Pension til Sognepræster, residerende Kapellaner og deres Efterladte, til Katecheter og Kapellaner pro loco. Dette maa aabenbart blive en meget betydelig Udgift. Lovforslaget bestemmer i § 6, at Pensionslovens Bestemmelser i det Væsentlige skulle træde i Kraft ogsaa for de Embeders Vedkommende, hvor der indtræder Balance, uden at denne Lov endnu der er kommen til Anvendelse, det vil altsaa sige, at de nuværende Præster kunne fordrø sig, naar Omstændighederne iøvrigt ere derefter, pensionerede efter Loven af 5te Januar 1851. Dette troer jeg vil bidrage meget til, at Antallet af Pensioner til Præsterne bliver forøget, og det med store Summer, thi der er ikke saa geistlige Embedsmænd, som nu beklæde deres Embeder, uagtet det efter alle Omstændigheder maa være klart, at de kunne anses for berettigede til at afgaae paa Pension, og jeg antager, at det er rimeligt, at naar der hvides andre Pensionsbestemmelser, saa ville de ogsaa gribe Leiligheden til at fra-træde; men da saa Beregningen af Kaldet skal stee efter de nuværende Indtægter, saa er det aabenbart, at ved adskillige og det ikke saa Kald ville Pensionerne nærme sig Maximum for Pensionerne i Kongeriget, nemlig 3,000 Rd., og ikke saa andre ville komme nær dertil. Det er derfor et Punkt, jeg maa henlede Opmærksomheden paa, da Udgiften dertil sikkert vil blive meget stor, om end kun forbigaaende. At de ældre Pensioner, der hvile paa Kaldet, efter indtraadt Balance overtages af Lønningsfonden, maa være en Selvfølge. Endvidere hører til Fondens Udgifter: For det 14de: Andeel i de ældre Enkepensioner, som ere forbeholdte paa samtlige Kald i Stiftet, for det 15de nogle Udgifter i Anledning af Statskassens Tilskud og for det 16de Præstegaardenes Forandring, efterat Indskrænkning i Amlingen er

sfeet. Dette er en Udgift, hvorfor jeg er meget bange, det tilstaaer jeg. Mange Præstegaarde ere nu, som allerede sagt, meget forfaldne, og dersom det skulde komme til en Ombygning af Præstegaardene for at tillempe dem efter de nye Amlingsforhold, der maatte komme tilstede efter Amlingens Indskrænkning, da kunde det saare let lede til en heel Ombygning af mange Præstegaarde. Hertil maa jeg endnu føie 3 Udgifter, der ikke findes omtalte i Lovforslaget, nemlig Bispernes Pensionering, dernæst Omkostningerne ved Opkrævning af Indtægterne — saadanne Omkostninger ville nemlig neppe kunne undgaaes — og for det Tredie Udgifterne ved Fondens Regnskabsvæsen, thi skal der dannes en Fond, maa der, hvorledes man end hører sig ad med disse Indtægter, nødvendigvis føres et Regnskab, der ikke kan blive af ringe Omfang. Man maa nemlig erindre, at de Værdier, der handles om ved dette Lovforslag, beløbe sig til mellem 2 $\frac{1}{2}$ og 3 Millioner Rd. aarlig, altsaa til en Kapitalværdi af nogle og tresindstyve Millioner Rd.; alle disse Beløb ville ikke passere Lønningsfonden, men en væsentlig Deel af dem vil dog passere den, og et Regnskabsvæsen for denne Fond er derfor uundgaaeligt. Spørgsmaalet bliver altsaa det, som jeg strax tillod mig at fremsætte, om Fonden med disse Indtægter og denne Række af Udgifter vil kunne holde Balance, og derom ønsker jeg meget gjerne at høre en Udtalelse af den høitærede Minister. Hvad Hjemmeindtægten angaaer, da er der 2 Paragrafer, paa hvilke vistnok Alles Opmærksomhed har været henvendt. Disse 2 Paragrafer sthyldes væsentlig Lovforslagets Behandling i Landstinget. Det fortjener ganske sikkert Amerkjendelse, at den høitærede Minister har villet gaae ind paa den Hovedtanke, som er indeholdt i disse to Paragrafer, nemlig § 9 om Præstegaardsavlingens Indskrænkning og § 11 om Konverteringen af Offer og Accidentser; men paa den anden Side tør jeg heller ikke forbylge, at der i disse Paragrafer findes Bestemmelser, som ere af en saadan Væksel, at denne Omvæltning egentlig ikke har stor Værdi. Hvad for det Første § 9 angaaer, da nævnes deri de Kommissioner, som jeg tillod mig ifjor ved Finantslovens Behandling at omtale, og